

U S N E S E N Í

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení dne 17. února 2023 v trestní věci obžalovaných Ing. J. L., nar. xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, Ing. R. P., nar. xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, a Ing. A. V., nar. xxx v Xxx, trvale bytem Xxx, Xxx, stíhaných pro zločiny porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku a zvláště závažné zločiny zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku, **t a k t o :**

Podle § 221 odst. 1 tr. řádu se trestní věc obž. Ing. L. a spol. vrací státnímu zástupci k došetření, neboť výsledky hlavního líčení ukazují na podstatnou změnu okolností a k objasnění věci je třeba dalšího šetření.

O d ů v o d n ě n í

- 1.) Proti obviněným Ing. J. L., Ing. R. P. a Ing. A. V. byla dne 2.2.2022 podána Vrchním státním zastupitelstvím v Praze obžaloba pro celkem 3 skutky, právně kvalifikované pod bodem 1.) obžaloby jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku a zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku, pod bodem 2.) jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a zvláště závažný zločin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zákoníku formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 3.) obžaloby jako zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, kterých se obžalovaní měli dopustit tím, že:

Ad 1) Ing. J. L. a Ing. R. P.

v územním obvodu Praha 6, v místě výkonu práce na adrese Náměstí svobody 471/4, Praha 6, Ing. J. L., z pozice xxxx Odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem sekce správy majetku Ministerstva obrany (dále také jen ONNM MO), zastupující Českou republiku – Ministerstvo obrany ČR v právních vztazích v souvislosti s nakládáním s nepotřebným majetkem, a Ing. R. P., z pozice xxxx nepotřebného movitého majetku Odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem sekce správy majetku Ministerstva obrany, zastupující Českou republiku – Ministerstvo obrany ČR v právních vztazích v souvislosti s nakládáním s nepotřebným majetkem, jako úřední osoby podle ustanovení hlavy 1, článku 1, bodu 3 rozkazu ministra obrany Všeob-P-4 Hospodaření s majetkem v rezortu Ministerstva obrany (dále také jen Všeob-P-4), s pravomocí činit právní úkony při hospodaření s majetkem státu jménem České republiky Ministerstva obrany, jako organizační složky státu, s oprávněními a povinnostmi ve smyslu § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění do 31.12.2008 (dále jen „zákon o majetku státu“), mající z titulu své funkce odpovědnost za nakládání s majetkem státu s odbornou péčí, v přesně nezjištěné době v průběhu února a března 2010,

úmyslně porušili své povinnosti uvedené v citovaném zákoně v ust. § 14 odst. 1, podle něhož organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku, v ust. § 21 odst. 1, podle něhož nejde-li o prodej zboží v obchodě nebo jiný smluvní převod v rámci stanoveného předmětu činnosti, lze do vlastnictví právnické nebo fyzické osoby převést smlouvou věc pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 22 až 24 a jen tehdy, je-li tato věc pro stát trvale nepotřebná, v ust. § 22 odst. 1, podle něhož se při úplatném převodu věci se cena sjednává nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, a současně porušili své povinnosti uvedené v čl. 33 a 40 Rozkazu ministra obrany č. 1/2004, ve znění změn dle rozkazů ministra obrany č. 8/2005 a č.1/2008, Nakládání s nepotřebným majetkem státu, se kterým je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany (dále jen RMO č. 1/2004), podle nichž měli povinnost sjednat cenu trvale nepotřebného majetku v souladu s platnými cenovými předpisy, nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá a přímý prodej trvale nepotřebného movitého majetku vybrané právnické osobě sjednat za cenu pro stát výhodnou, zpravidla vyšší než nejvyšší ceny dříve sjednané na základě obchodní veřejné soutěže, přičemž výhodnost ceny měli povinnost podrobně zdůvodnit a takové zdůvodnění vložit do dokumentace k přímému prodeji, a v rozporu s těmito povinnostmi vyplývajícími z jejich pravomoci, na základě písemné žádosti VOP-026 Šternberk, s.p., IČ: 00000493, se sídlem Olomoucká 1841/175, Šternberk (dále jen VOP-026 Šternberk), o úplatný převod majetku státu do práva s ním hospodařit, konkrétně 105 ks vznětových motorů ÚTD-20 za účelem realizace oprav vojenské techniky ze strany VOP-026 Šternberk ve prospěch Armády České republiky, a to za nabízenou cenu 109.320 Kč za 1 kus motoru kategorie 1, a tak za celkovou cenu ve výši 11.478.600 Kč, kterou podal zástupce xxx podniku Ing. M. S., MBA,

následně Ing. R. P. porušil svoje povinnosti zjistit a určit cenu požadovaného majetku státu a tuto žádost VOP-026 Šternberk předložil Ing. J. L., jenž jako xxx ONNM MO předloženou žádost akceptoval, ačkoliv věděl, že jeho přímý podržžený Ing. R. P., z titulu xxx nepotřebného movitého majetku a tedy v rámci struktury ONNM MO jako věcně příslušné osoby k vyřízení žádosti VOP-026, nesplnil svoji povinnost zjistit a určit cenu obvyklou u požadované komodity tedy 105 ks motorů ÚTD-20, postupem podle čl. 33 a 40 RMO č. 1/2004, a ačkoliv z titulu svého zařazení na pozici xxx ONNM, v níž působil od xxx dále věděl, že tato komodita jako samostatná položka nebyla do té doby předmětem obchodních veřejných soutěží organizovaných ONNM MO, a že tak Ing. R. P. neurčil, zda jím akceptovaná cena odpovídala ceně obvyklé, kdy navíc ze všech dalších okolností podané žádosti, zejména pokud jde o druh, kvalitu a množství požadovaných motorů, mu muselo být zřejmé, a to i se zřetelem ke znění Odborných pokynů pro hospodaření s majetkem majetkových uskupení (mj. také uskupení 2.3, tj. motory pro BVP a tanky) v rezortu Ministerstva obrany č.j. 6127-60/2004/DP-3042, že je vyloučeno, aby požadované motory ÚTD-20 byly použity k účelu deklarovanému v žádosti podniku VOP-026, tedy, že budou použity jako zdroje náhradních dílů pro zabezpečení oprav vojenské techniky, aby pak následně Ing. J. L. z pozice xxx Komise pro nakládání s nepotřebným movitým majetkem dalším členům této komise předložil na jednání dne 15.3.2010 písemné materiály, které za účelem získání souhlasu členů komise, po dohodě s ním zpracoval Ing. R. P., kde oba v rozporu se skutečností členům komise deklarovali, že navrhovaná cena za převod majetku státu do práva s ním hospodařit je vyšší, než cena dosažená v dřívějších obchodních veřejných soutěžích za takový movitý majetek prodáváný ONNM MO jako nepotřebný pro ČR, čímž společně dosáhli vydání doporučení k takovému převodu ze strany Komise pro nakládání s nepotřebným movitým majetkem, vycházející z hlasování všech jejích členů dne 15.3.2010 pod č.j. 19-4/2010-2697,

a na základě uvedených kroků poté Ing. J. L. za ČR, ONNM MO, uzavřel dne 17. 3. 2010 s Ing. M.S., MBA, zástupcem xxx VOP-026 Šternberk, s.p., Smlouvu o úplatném převodu majetku státu do práva s ním hospodařit, označenou č. 101806013 za kupní cenu ve výši 11.478.600 Kč, která byla pouze v této výši následně České republice – Ministerstvu obrany ČR za převedený majetek vyplacena, čímž společně způsobili

České republice – Ministerstvu obrany ČR škodu ve výši 15.506.400 Kč;

Ad 2) Ing. J. L. a Ing. R. P.,

v územním obvodu Praha 6, v místě výkonu práce na adrese Náměstí svobody 471/4, Praha 6,

Ing. J. L. z pozice xxx Odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem Ministerstva obrany ČR, zastupující Českou republiku – Ministerstvo obrany ČR v právních vztazích v souvislosti s nakládáním s nepotřebným majetkem, a Ing. R.

Shodu s prvopisem potvrzuje Mária Puškárová.

P., z pozice xxx nepotřebného movitého majetku Odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem sekce správy majetku Ministerstva obrany, zastupující Českou republiku – Ministerstvo obrany ČR v právních vztazích v souvislosti s nakládáním s nepotřebným majetkem, v průběhu ledna 2013,

jako úřední osoby, podle ustanovení hlavy 1, článku 1, bodu 3 rozkazu ministra obrany Všeob-P-4 s pravomocí činit právní úkony při hospodaření s majetkem státu jménem České republiky Ministerstva obrany, s oprávněními a povinnostmi ve smyslu § 47 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku státu, mající z titulu své funkce odpovědnost za nakládání s majetkem státu s odbornou péčí, úmyslně porušili své povinnosti uvedené citovaném zákoně v ust. § 14 odst. 1, podle něbož organizační složka si počíná tak, aby svým jednáním majetek nepoškozovala a neodůvodněně nesnižovala jeho rozsah a hodnotu anebo výnos z tohoto majetku, v ust. § 21 odst. 1, podle něbož nejde-li o prodej zboží v obchodě nebo jiný smluvní převod v rámci stanoveného předmětu činnosti, lze do vlastnictví právnické nebo fyzické osoby převést smlouvou věc pouze za podmínek uvedených v ustanovení § 22 až 24 a jen tehdy, je-li tato věc pro stát trvale nepotřebná, a v ust. § 22 odst. 1, podle něbož se při úplatném převodu věci se cena sjednává nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, pokud zvláštní právní předpis nestanoví jinak, a současně porušili své povinnosti uvedené v čl. 33 a 40 Rozkazu ministra obrany č. 1/2004, ve znění změn dle rozkazů ministra obrany č. 8/2005 a č.1/2008, Nakládání s nepotřebným majetkem státu, se kterým je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany (dále jen RMO č. 1/2004), podle nichž měli povinnost sjednat cenu trvale nepotřebného majetku v souladu s platnými cenovými předpisy, nejméně ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá a přímý prodej trvale nepotřebného movitého majetku vybrané právnické osobě sjednat za cenu pro stát výhodnou, zpravidla vyšší než nejvyšší ceny dříve sjednané na základě obchodní veřejné soutěže, přičemž výhodnost ceny měli povinnost podrobně zdůvodnit a takové zdůvodnění vložit do dokumentace k přímému prodeji,

vedle toho současně nerespektovali ani úkol plynoucí pro ně z Úkolového listu Ministra obrany ze dne 6. 12.2012, vydaného pod č.j. 610/2012-1140, jímž ministr obrany v rámci procesu optimalizace zásob náhradních dílů a skladového hospodářství uložil odprodat vyřazený majetek a uložený v objektu Zásobovacího střediska Ústí nad Orlicí a Zásobovacího střediska Nový Jičín, v jednom bloku za každé zásobovací středisko v rámci obchodní veřejné soutěže, a v rozporu s těmito povinnostmi vyplývajícími z jejich pravomoci, v úmyslu opatřit VOP CZ s.p., a VOP Trenčín, a.s., IČ: 36350583, se sídlem Kasárenská 8, 911 05 Trenčín, SR (dále jen VOP Trenčín, a.s.), neoprávněný prospěch, po předchozí vzájemné dohodě s Ing. A. V., xxxm podniku VOP CZ, s.p., o ceně za úplatný převod majetku státu do práva s ním hospodařit za cenu 20.511.685,66 Kč, a to za 111 ks vznětových motorů typu ÚTD-20, a jednak za další různé druhy náhradních dílů na tankovou techniku včetně mj. 23 ks motorů typu V46.6 a 1 ks motoru typu V55AM2, přestože ten jim přitom deklaroval, že tyto náhradní díly použije pro prodej obchodnímu partnerovi a to VOP Trenčín, jenž jej požádal o jejich obstarání,

následně Ing. A. V., jako xxx VOP CZ, s.p., v souladu s předchozí ústní dohodou uzavřenou s Ing. L. a Ing. P., oficiálně dne 5.2.2013 písemně požádal svým dopisem č.j. RP/27/13 Ministerstvo obrany, ONNM o úplatný převod majetku státu do práva s ním hospodařit ve prospěch VOP CZ, a to o 111 ks vznětových motorů ÚTD-20 a o další komodity náhradních dílů na BVP a tankovou techniku, která byla uložena v zásobovacím středisku Ústí nad Orlicí, za cenu 20.511.685,66 Kč, s úmyslem tento jím specifikovaný vojenský materiál získat tak, aby se nestal předmětem obchodní veřejné soutěže, neboť Ing. A. V. jej měl v úmyslu bezprostředně poté prodat společnosti VOP Trenčín, a.s., neboť byl ze strany společnosti VOP Trenčín, a.s., požádán o obstarání tohoto konkrétního majetku,

následně Ing. R. P. porušil svoje povinnosti zjistit a určit cenu požadovaného majetku státu a tuto žádost VOP CZ předložil Ing. J. L., jenž jako xxx ONNM MO předloženou žádost akceptoval, ačkoliv věděl, že jeho přímý podržčený Ing. R. P., z titulu xxx nepotřebného movitého majetku a tedy v rámci struktury ONNM MO jako věcně příslušné osoby k vyřízení žádosti VOP CZ, nesplnil svoji povinnost zjistit a určit cenu obvyklou u požadované komodity tedy 111 ks vznětových motorů ÚTD-20 a u dalších náhradních dílů na BVP a tankovou techniku, postupem podle čl. 33 a 40 RMO č. 1/2004, a ačkoliv z titulu svého zařazení na pozici xxx ONNM, v níž působil od xxx dále věděl, že tato komodita jako samostatná položka nebyla do té doby předmětem obchodních veřejných soutěží organizovaných ONNM MO, a že tak Ing. R. P. neurčil, zda jím akceptovaná cena odpovídala ceně obvyklé,

aby pak následně Ing. J. L. z pozice xxx Komise pro nakládání s nepotřebným movitým majetkem dalším členům této komise předložil na jednání dne 25.2.2013 písemné materiály, které za účelem získání souhlasu členů komise, po dohodě s ním zpracoval Ing. R. P., kde oba v rozporu se skutečností členům komise deklarovali, že v žádosti podniku VOP CZ o

úplatný převod do práva hospodařit ke zabezpečení výrobní a opravářské činnosti podniku o náhradní díly na tankové motory a motory BVP a náhradní díly na tanky a BVP navrhovaná cena ve výši 20.540.219,30 za převod majetku státu do práva s ním hospodařit ve prospěch podniku VOP CZ, s.p., je vyšší, než součet ceny dosažené v dřívějších obchodních veřejných soutěžích za takový již odprodávaný majetek, která činila 18.283.141,87 Kč, a že cena za další majetek dosahuje výše

10% z účetní ceny za dosud neodprodávané položky v obchodních veřejných soutěžích a činí 2.044.139,38 Kč, a současně jim zamlčeli, že ze strany podniku VOP CZ, s.p., požadovaný majetek má být podle Úkolového listu Ministra obrany č.j. 610/2012-1140 ze dne 6.12.2012 odprodán jen v rámci obchodní veřejné soutěže, a dále, že xxx podniku VOP CZ, s.p., má v úmyslu tento majetek vzápětí sám prodat společností VOP Trenčín, a.s., čímž společně dosáhli vydání doporučení ke takovému převodu ze strany Komise pro nakládání s nepotřebným movitým majetkem, vycházející z hlasování všech jejích členů dne 25.2.2013 pod č.j. 67-5/2013-2697,

a na základě uvedených kroků poté Ing. J. L. za ČR, ONNM MO, uzavřel dne 18.4.2013 s VOP CZ, s.p., za který jednal xxx Ing. A. V., Smlouvu o úplatném převodu majetku státu do práva s ním hospodařit, označenou č. 131803109 za kupní cenu ve výši 20.511.685,66 Kč, přičemž vyjmutím takového majetku z režimu jeho prodeje v rámci obchodní veřejné soutěže podle Úkolového listu ministra obrany č.j. 610/2012-1140 a následným prodejem majetku podniku VOP CZ, s.p., tak mohli opatřit jednak podniku VOP CZ, s.p. a jednak VOP Trenčín, a.s., neoprávněný prospěch v podobě možnosti následně dispozice s takto získaným majetkem v obvyklé hodnotě 170.810.553 Kč a současně mohli způsobit České republice – Ministerstvu obrany ČR škodu ve výši 150.298.867,34 Kč,

a to pokud by nebyl rozhodnutím ministra obrany ČR ze dne 23.7.2013 vydán pokyn Ministerstvu obrany ČR ke zrušení Smlouvy č. 131803109, v jehož důsledku poté již nedošlo ze strany MO ČR k fyzickému předání majetku státu podniku VOP CZ, neboť Smlouva č. 131803109 byla dohodou stran ke dni 12.8.2013 zrušena, když v důsledku toho došlo z podnětu VOP CZ, s. p., také k následnému ukončení platnosti kupní smlouvy číslo 204/231/S/2/4/ŘÚO-141 uzavřené dne 28.6.2013 mezi prodávajícím podnikem VOP CZ, s.p., a kupujícím VOP Trenčín, a.s., a to ke dni 20.11.2013, jejímž předmětem byly tytéž motory a náhradní díly na BVP a tankovou techniku.

Ad 3) Ing. A. V.

poté, co nejprve v lednu 2013 v Praze, z pozice xxx VOP CZ, IČ: 00000493, se sídlem Dukelská 102, Šenov u Nového Jičína, (dále také jen VOP CZ) se s Ing. J. L., xxx Odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem Ministerstva obrany ČR, zastupující Českou republiku – Ministerstvo obrany ČR v právních vztazích v souvislosti s nakládáním s nepotřebným majetkem, a Ing. R. P., xxx nepotřebného movitého majetku Odboru pro nakládání s nepotřebným majetkem sekce správy majetku Ministerstva obrany, zastupující Českou republiku – Ministerstvo obrany ČR v právních vztazích v souvislosti s nakládáním s nepotřebným majetkem, neformálně dohodl na ceně za úplatný převod majetku státu do práva s ním hospodařit, jehož předmětem bylo jednak 111 ks vznětových motorů typu ÚTD-20 a jednak další různé druhy náhradních dílů na tankovou techniku včetně mj. 23 ks motorů typu V46.6 a 1 ks motoru typu V55AM2, a to za cenu 20.511.685,66 Kč, v úmyslu tento majetek České republiky získat mimo obchodní veřejnou soutěž pro VOP CZ, a bezprostředně poté jej prodat obchodnímu partnerovi a to, VOP Trenčín, a.s., IČ: 36350583, se sídlem Kasárenská 8, 911 05 Trenčín, SR (dále jen VOP Trenčín), jenž jej předtím požádal o jejich obstarání, následně, v souladu s předchozí ústní dohodou uzavřenou s Ing. L. a Ing. P., oficiálně dne 5.2.2013 písemně požádal svým dopisem č.j. ŘP/27/13 Ing. J. L., xxx ONNM MO o úplatný převod majetku státu do práva s ním hospodařit ve prospěch VOP CZ, a to o 111 ks vznětových motorů ÚTD-20 a o další komodity náhradních dílů na BVP a tankovou techniku, která byla uložena v zásobovacím středisku Ústí nad Orlicí, za cenu 20.511.685,66 Kč, s úmyslem tento jim specifikovaný vojenský materiál získat tak, aby se nestal předmětem obchodní veřejné soutěže, když v návaznosti na takovou žádost Ing. R. P. porušil svoje povinnosti zjistit a určit cenu požadovaného majetku státu a tuto žádost VOP CZ předložil Ing. J. L., jenž jako xxx ONNM MO předloženou žádost akceptoval, ačkoliv věděl, že jeho přímý podržený Ing. R. P., z titulu xxx nepotřebného movitého majetku a tedy v rámci struktury ONNM MO jako věcně příslušné osoby ke vyřízení žádosti VOP CZ, nesplnil svoji povinnost zjistit a určit cenu obvyklou u požadované komodity tedy 111 ks vznětových motorů ÚTD-20 a u dalších náhradních dílů na BVP a tankovou techniku, postupem podle čl. 33 a 40 RMO č. 1/2004, a ačkoliv z titulu svého zařazení na pozici xxx ONNM, v níž působil od xxx dále věděl, že tato komodita jako samostatná položka nebyla do té doby předmětem obchodních veřejných soutěží organizovaných ONNM MO, a že tak Ing. R. P. neurčil, zda jim akceptovaná cena odpovídala

ceně obvyklé, aby pak následně Ing. J. L. z pozice xxx Komise pro nakládání s nepotřebným movitým majetkem dalším členům této komise předložil na jednání dne 25.2.2013 písemné materiály, které za účelem získání souhlasu členů komise, po dohodě s ním zpracoval Ing. R. P., kde oba v rozporu se skutečností členům komise deklarovali, že v žádosti podniku VOP CZ o úplatný převod do práva hospodařit k zabezpečení výrobní a opravářské činnosti podniku o náhradní díly na tankové motory a motory BVP a náhradní díly na tanky a BVP navrhovaná cena ve výši 20.540.219,30 za převod majetku státu do práva s ním hospodařit ve prospěch podniku VOP CZ, s.p., je vyšší, než součet ceny dosažené v dřívějších obchodních veřejných soutěžích za takový již odprodáváný majetek, která činila 18.283.141,87 Kč, a že cena za další majetek dosahuje výše 10% z účetní ceny za dosud neodprodávané položky v obchodních veřejných soutěžích a činí 2.044.139,38 Kč, a současně jim zamlčeli, že ze strany podniku VOP CZ, s.p., požadovaný majetek má být podle Úkolového listu Ministra obrany č.j. 610/2012-1140 ze dne 6.12.2012 odprodán jen v rámci obchodní veřejné soutěže, a dále, že xxx podniku VOP CZ, s.p., má v úmyslu tento majetek vzápětí sám prodat společnosti VOP Trenčín, a.s., čímž společně dosáhli vydání doporučení k takovému převodu ze strany Komise pro nakládání s nepotřebným movitým majetkem, vycházející z hlasování všech jejích členů dne 25.2.2013 pod č.j. 67-5/2013-2697 a na základě uvedených kroků poté Ing. J. L. za ČR, ONNM MO, uzavřel dne 18.4.2013 s VOP CZ, s.p., za který jednal xxx Ing. A. V., Smlouvu o úplatném převodu majetku státu do práva s ním hospodařit, označenou č. 131803109 za kupní cenu ve výši 20.511.685,66 Kč,

aby poté Ing. A. V. dne 26.6.2013, ve Šternberku, z pozice xxx VOP CZ, který je statutárním orgánem podniku, jenž řídí činnosti podniku a rozhoduje o všech jeho záležitostech, pokud nejsou zákonem vyhrazeny do působnosti zakladatele, jenž má povinnost zastupovat podnik navenek, přičemž je jako zaměstnanec jmenován do této funkce ministrem obrany, úmyslně porušil povinnosti uvedené v ust. § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, v tehdy účinném znění, podle něhož je zaměstnanec povinen řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem a strážit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele,

kupní smlouvou číslo 204/2013/S/2/4/ŘÚO-141 prodal společnosti VOP Trenčín celkem 111 ks vznětových motorů ÚTD-20, 23 ks vznětového motoru V46.6 a 1 ks vznětového motoru V55 AM2, jakož i další náhradní díly na tankovou techniku za kupní cenu 32.210.616 Kč, kterou kupujícímu sám určil, aniž by ze své pozice xxx podniku vydal pokyn jinému odbornému zaměstnanci podniku zjistit cenu obvyklou u prodávaných komodit, a ačkoliv vzhledem ke svým zkušenostem v oblasti obchodování s vojenskou technikou věděl, že pro takové komodity stanovil kupní cenu nižší než obvyklou, a tím pak mohl způsobit na majetku státu, s nímž má právo hospodařit VOP CZ, státní podnik, škodu ve výši 138.599.937 Kč, pokud by nebyl vydán rozhodnutím ministra obrany ČR ze dne 23.7.2013 pokyn Ministerstvu obrany ČR ke zrušení smlouvy č. 131803109 ze dne 18.4.2013, v jehož důsledku nedošlo ze strany MO ČR k fyzickému předání majetku podniku VOP CZ, s.p., který byl současně předmětem kupní smlouvy mezi VOP CZ a VOP Trenčín ze dne 26.6.2013.

- 2.) Předně je nutno poukázat na skutečnost, že v této trestní věci jde v pořadí již o druhou obžalobu, podanou VSZ v Praze k Městskému soudu v Praze (dále jen „MS v Praze“). První obžalobou VSZ v Praze, podanou MS v Praze pod sp. zn.: VZV 6/2015 dne 2. 2. 2017 byli výše citovaní obvinění obžalováni společně s tehdy spoluobviněným brig. generálem Ing. H. jednak pro dva zločiny dle § 220 odst. 1, 3 tr. zák. a to jeden dokonaný (spáchaný v r. 2010), jeden ve stádiu pokusu dle § 21 odst.1 tr. zák.(z r. 2013) a dvou zvláště závažných zločinů § 329 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) tr. zák. spáchaných v jednočinném souběhu s výše citovaným zločinem ve formě spolupachatelství (obž. Ing. L. a obž. Ing. P.) a dále ve formě návodu (obž. Ing. V.). Obž. Ing. H. bylo tehdy kladeno za vinu spáchaní dvou zvláště závažných zločinů § 329 odst. 1a, 3b tr. zák. Věc byla projednána Městským soudem v Praze v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Bedřichové a přísedících Bc. Matulíka a Heleny Hlubkové pod sp.zn.: 41T 5/2017. Soud po rozsáhlém provedeném dokazování rozhodl dne 21. 12. 2018 ve vztahu ke všem obžalovaným a všem žalovaným skutkům dle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťujícím rozsudkem, neboť po provedeném dokazování, v němž nalézací soud do značné míry suploval nedostatky řízení přípravného, dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalovaní naplnili svým jednáním zákonné znaky stíhaných zločinů či jiných majetkových trestných činů po stránce objektivní – neboť, oproti tvrzení obžaloby, nebyla znaleckým posudkem Ing. Řeháka ani dalšími slyšenými znalci prokázána způsobená škoda, jež se

odvíjí od ceny obvyklé, a to ani v minimální výši. Současně nalézací soud poukázal na okolnosti provázející dokazování stíhaných skutků v přípravném řízení, zjištěné v samém závěru dokazování, kdy bylo prokázáno výsledkem znalece prof. Ing. Stodoly, že orgány činné v trestním řízení (dále jen „OČTŘ“) – a to jak dozorující státní zástupce, tak zpracovatel spisu kpt. P. po dohodě se svými nadřízenými, zatajili ve věci prvotně zpracované znalecké posudky Ing. Stodoly - znalce Policíí ČR přibraného dne 30. 5. 2014 - a to po zahájení trestního řízení v této trestní věci pro podezření z tr. činnosti nyní obžalovaných, ale před zahájením tr. stíhání konkrétních osob (když usnesení dle § 160 odst. 1 tr.ř. vydáno dne 15. 3. 2015), a to s odůvodněním, že tyto znalecké posudky (z nichž vznik škody jednáním obžalovaných nebylo možno shledat), nebyly zpracovány znalcem kvalitně. Zkoumání bylo proto provedeno znovu znalcem Ing. Řehákem, nikoli již odborníkem v oblasti nakládání a údržby vojenské techniky, jehož znaleckými posudky byly původní znalecké posudky prof. Ing. Stodoly nahrazeny, avšak bez založení již vyhotovených znaleckých posudků Ing. Stodoly do trestního spisu. OČTŘ tak učinily, aniž by se následně vypořádaly s rozpory mezi závěry obou znalců [kdy znalec Ing. Řehák konstatoval, že obvyklou cenu stanovit nelze a určil m.j. cenu časovou, z níž vycházela obžaloba (v podrobnostech odůvodnění rozsudku pod b. 60-62), přičemž při neznalosti prostředí skladování vojenské techniky oceňoval náhradní díly v rozporu s prokázaným skutkovým stavem jako materiál řádně skladovaný a udržovaný – a to na základě sdělení policejního orgánu bez ověření tohoto zásadního faktu]. OČTŘ ne vypořádaly ani se skutečností, že zadanou cenu obvyklou vyčíslil svými znaleckými posudky v přípravném řízení toliko znalec Ing. Stodola, zatímco Ing. Řehák přes jasné zadání znaleckého úkolu vyslovil své znalecké závěry ve vztahu k totožným náhradním dílům **cenou časovou, která však není s ohledem na stanovené podmínky převodu majetku z MO ČR na VOP pro posouzení vzniku a výše minimální škody, o níž ve smyslu § 2 odst. 5 tr.ř. nejsou důvodné pochybnosti, relevantní. Cena časová tak nemá pro posouzení věci dostatečnou vypovídací hodnotu, a to ani pro jednání obž. L. a obž. P. pro stíhanou hodnotu obchodů na tržní bázi, ale ani v případě obž. V., zejména bez prokázání bližších okolností vzniku závazkového vztahu mezi VOP CZ a Excalibur Army a VOP Trenčín v případě převodů prověřovaných náhradních dílů mezi posledně jmenovanými podnikatelskými subjekty.** Další soudem slyšení znalci – včetně Ing. Stodoly v dodatečně podaném ZP č. 49-4/17 v hlavním líčení konstatovali, že cenu obvyklou vyčíslit nelze (Ing. Boček, Ing. Semela i Ing. Stodola, který při výslechu znalce v HL dne 23. 10. 2018 vysvětlil, že tuto by bylo možno zkoumat jen u motorů I. kategorie, kterou ohledaný motor ani oceňované motory nesplňují - viz č.l. 9807 a následujících soudního spisu, dříve 10 048 a násl.). Konečně již v prvotním posudku ze dne 16.6.2014 pod č- 36-06/14 znalec prof. Ing. Stodola konstatoval, **že skutečnou tržní cenu nedokáže určit nikdo, neboť se vždy jedná o neopakovatelnou a jedinečnou dohodu mezi prodávajícím a kupujícím.** Současně upozornil na novou definici „ceny obvyklé“ dle § 2 zákona č. 151/1997Sb., účinného od 1.1.2014 a nutnost určit tuto porovnáním – což v praxi realizoval formou porovnání jím zjištěných cen obchodovaných bojových vozidel, **z nichž odvodil hodnotu motoru jako náhradního dílu, neboť stav konkrétní techniky ani okolnosti prodeje ND mu nebyly známy,** když z opatření dle § 105 tr.ř. z 30. 5. 2014 na č.l.9888 i z podkladů pro znalecké zkoumání na č.l. 9874 soud zjistil, že kromě prověřované smlouvy a seznamu motorů OČTŘ znalci nepředaly žádné konkrétní podklady, z nichž by mohl při stanovení „obvyklé ceny“ vycházet. Pokud se OČTŘ s takovým znaleckým obsahem nespokojily, měly k dispozici několik procesně akceptovatelných řešení, jak k nápravě přikročit – počínaje výsledkem znalce, doplněním podkladů ke zkoumání, tak případně konfrontací s dalším znalcem, který by znalecké zkoumání provedl a užil jiný postup. Jediný postup, k němuž OČTŘ oprávněny nebyly, bylo původní znalecké posudky Ing. Stodoly (resp. nejméně posudek č. 36-4/14, který se bezprostředně týká projednávané věci) nezařadit do trestního spisu, neboť tím se dopustily zatajení důkazu. Není pochyb o tom, že zpracované posudky byly neodkladnými úkony trestního řízení, na jejichž základě mělo být rozhodováno o důvodnosti samotného zahájení trestního stíhání obviněných ve smyslu § 160 odst.

1 tr. řádu, přičemž i pplk. P. při výsledku připustil, že si je vědom, že k posouzení kvality a důkazní hodnoty znaleckého posudku je oprávněn výhradně soud.

3.) Toto závažné procesní pochybení z přípravného řízení se tak s ohledem na pokročilý stav dokazování v hlavním líčení pokusil nalézací soud doplněním dokazování v hlavním líčení jak o nezákonně zatajené důkazy v podobě původních znaleckých posudků Ing. Stodoly, tak o provedení dokazování obhajobou vyžádanými znaleckými posudky zpracovanými jednak dne 8. 6. 2016 odborníkem na vojenskou techniku znalcem Ing. Bočkem pod č. 4/2016, (na čl. 9114-9147 původního soudního spisu, t.č. na čl. 11313) na základě konkrétní prohlídky motorů ÚTD-20, vyrobených v shodném období jako oceňované motory, ve VOP CZ v Šenově u Nového Jičína (v podrobnostech viz str. 63-66 rozsudku MS Praha), tak znaleckým posudkem zpracovaným Ing. Stodolou dne 10. 4. 2017 (na čl. 9276-9289 původního soud. spisu, nyní na čl. 11297- 11312), a to též na základě účasti a prohlídky motorů ÚTD-20 ve VOP CZ včetně demontovaného motoru z doby prohlídky znalce Ing. Bočka, na jejímž základě revidoval Ing. Stodola též původní závěry svého znaleckého zkoumání z r. 2014. Dále byly provedeny jako listinné důkazy též znalecké posudky zpracované v původním společném řízení Ing. Semelou (zajištěny soudem na čl. 10689-10796, dnes 10448-10554), kdy zásadní pro posouzení věci jsou stejné závěry znalce Ing. Semely se závěry znalců Ing. Bočka a prof. Ing. Stodoly **co do metodiky oceňování nových, nicméně přes 20 let nepoužívaných náhradních dílů k vojenské technice (předměty „v záloze“), která se v armádě oceňuje stejně jako technika užívaná hodnotou 10% a základní amortizace dosahuje výše 90%** (výňatek z metodiky t.č. na čl. 10546). Ve vztahu ke znaleckému zkoumání a určení ceny obvyklé nových dlouhodobě skladovaných motorů ÚTD-20 (a dále v malém množství též tankových motorů V46.6 a motoru V55AM) pak nelze odhlédnout od výsledku sv. pplk. P., který při výsledku před soudem dne 6. 11. 2018 výslovně uvedl, že obvyklou cenu zkoumaných motorů **nebyl schopn určit ani specializovaný znalecký ústav – a to Vysoká škola obrany v Brně (správně Univerzita obrany v Brně, jejímž pedagogem je prof. ing.Stodola),** kterou oslovila jako první již vojenská policie a která znalecký posudek z tohoto důvodu odmítla provést, a proto byl zadán Ing. Stodolovi (viz protokol o HL 6. 11. 2018 čl.10158).

4.) Současně soud v průběhu dokazování přistoupil k výsledku znalců a ke konfrontaci jejich odlišných závěrů, a podrobil tak provedené dokazování znaleckými závěry jejich porovnáním s dalšími provedenými důkazy – a to jak svědeckými, tak listinnými, včetně obsáhlých záznamů o jednání Komise pro nakládání s nepotřebným majetkem MO ČR, která podklady pro prodej majetku MO schvalovala, přičemž bylo m.j. prokázáno, že podklady pro konkrétní předložené smlouvy netvořil obžalovaný Ing. L. ani obž. Ing. P., ale podřízení Ing. P. – Ing. V. a Ing. N., kteří sami čerpali informace o předchozích prodeích náhradních dílů z ISL. V případě prodeje náhradních dílů VOP smlouvou č. 101806113 v r. 2010 bylo prokázáno, že podklady zpracovával jako xxx Ing. V. a přímý prodej VOP byl nařízen úkolovým lístkem xxx MO Ing. F. (na pův. čl. 170), v případě smlouvy č. 131803109 byl zpracovatelem podkladů Ing. N., jehož však Ing. P. neúkoloval ani neovlivňoval (viz b.41. odůvodnění rozsudku a 42. a pokyn k tomuto přímému prodeji měl být dán ing., V. – viz výslech obž. P.). Současně bylo prokázáno, že všem členům Komise byly podklady předem zasílány a mohly vždy požádat o jejich doplnění či vysvětlení. Na základě posouzení všech důkazů ve vzájemných souvislostech pak nalézací soud dospěl jednak k závěru o absenci prokázání škody v důsledku jednání obviněných ve vztahu k nakládání s majetkem státu jako základního kritéria pro posouzení majetkové trestné činnosti (viz bod 158 odůvodnění rozsudku) a dále k absenci zavinění obžalovaných ve formě úmyslu u všech obžalovaných – viz odůvodnění rozsudku pod b. 159-165.

5.) **Vyhlášený rozsudek ze dne 21. 12. 2018 napadl odvoláním v plném rozsahu státní zástupce VSZ v Praze,** který napadl skutkové i právní závěry nalézacího soudu, včetně nikoli nestranného posouzení věci, přičemž znalce Ing. Stodolu obvinil z podjatosti na základě údajně dodatečně

Shodu s prvopisem potvrzuje Mária Puškárová.

zjištěných pracovních vazeb k obž. Ing. H. a obž. Ing. V. (viz str. 25 a násl. podaného odvolání, resp. str. 29-30 usnesení odvolacího soudu). Dle názoru státního zástupce hodnotil soud provedené důkazy v rozporu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu příliš jednostranně, nikoliv nezaujatě a přehlížel skutečnosti, které obžalované dle jeho závěru z trestné činnosti usvědčují, které bagatelizoval či se s nimi nijak nevypořádal, a dopustil se tak vadného hodnocení provedených důkazů, když neodůvodněně odlišně hodnotil věrohodnosti svědků, jejichž výpovědi obsahují principiálně stejné informace a nijak se nevypořádal ani s podjatostí znalce Ing. Stodoly, (kterou však státní zástupce namítl až v odůvodnění odvolání). **Nalézacímu soudu vytýká dále rezignaci na doplnění rozhodného důkazu** za situace, kdy důkazy obstarané v přípravném řízení považoval za nedostačující, a to zejména ve vztahu k prokázání způsobené škody. Svě odvolací námítky pak rozvedl na téměř 30 listech odvolání. V rozsáhlém odůvodnění odvolání pak státní zástupce nastínil svůj způsob hodnocení provedených důkazů, kterých se od hodnocení nalézacího soudu v podstatných částech významně odchyluje, když za nevěrohodné považuje například svědky z toho důvodu, že po zrušení VOP a prodeji areálu přešli ke společnosti Excalibur, která areál od MO ČR včetně vybavení odkoupila, či proto, že v počátku trestního stíhání obžalovaných byli zadrženi sami jako podezřelí. Při hodnocení důkazů pak znovu poukazuje na skutečnost, že po zrušení prodeje v září 2013 náhradních dílů své VOP CZ do VOP Trenčín byly předmětné motory nabídnuty ve veřejné obchodní soutěži za vyvolávací cenu 250 000 Kč, a přesto jich byla značná část prodána, nelze tedy seznat, **že obvyklá cena ve veřejné soutěži nedosahuje této částky**. Zásadním argumentem odvolatele je pak soudem neprokázaný vznik a existence škody, kdy soud vytýká, že nebyl důsledný při dokazování výše škody a za situace, kdy se nespokojil se závěry obžaloby, měl v dokazování pokračovat a zajistit znalecký posudek ústavu k určení obvyklé ceny. Další výtky nalézacímu soudu směřují v absenci doplnění dokazování ke kvalitě převážených motorů vyžádáním zprávy ministerstva obrany k objektivnímu rozsahu škod způsobených povodní v roce 1997 na zásobách motorů ÚTD-20 v areálu Ústí nad Orlicí, a jak s těmito motory bylo případně naloženo, a předčasně tak bez ověření těchto okolností uzavřel, že motory mohly být poškozené, a že u nich nebyly prováděny opravy, konzervace a pravidelné revize dle vnitřních předpisů AČR, ačkoli někteří z občanských zaměstnanců skladu v Ústí nad Orlicí potvrdovali, že konzervace prováděny byly. V této souvislosti soud nerefletoval, že proces údržby je upravený celou řadou vnitřních předpisů a směrnic, na které odkazoval též znalec Ing. Boček, dle kterých se způsob zaznamenávání údržby zobrazuje v tzv. záznamníku uložené techniky, nikoliv do pasportu, s nimiž dokazoval soud – opět namísto vyžádání objektivní zprávy o rozsahu a způsobu údržby skladované pozemní techniky a předpisů u ministerstva obrany. Stejně nedůsledně soud postupoval při tvrzení, že obžalovaní L. a P. při určování cen zboží vycházeli z údajů v ISL, který obsahoval jedinou cenu, přestože nedisponoval jakoukoliv oficiální informací o stavu komodity UTD-20 v systému ISL ke dni žalovaných jednání. Pokud jde o výši ceny dosažené v poslední obchodní veřejné soutěži, když disponoval toliko kopií údajného výpisu ze systému ISL, která byla nalezena při domovní prohlídce podezřelého Ing. V., a sám si nevyžádal jakýkoliv oficiální dokument ministerstva obrany, z něhož by bylo možno dovozovat cenu motoru u UTD-20 dosaženou poslední obchodní veřejnou soutěží před uzavřením žalovaných smluv a neověřil ani tvrzené tzv. „rozpouštění cen“ dle smlouvy. Současně vytkl soudu, **že nerozhodl o podjatosti znalce Ing. Stodoly** přesto, že tento v hlavním líčení obhajoval předložený znalecký posudek, který vypracoval pro AK Jelínek a spol. a současně zpracovával znalecký posudek na žádost Policie České republiky ÚOOZ. Poukázal dále na to, že tento znalec neuvedl policejnímu orgánu, že existuje důvod pro jeho poměr k osobám na řízení zúčastněných, a to kvůli jeho úzkým vazbám a kontaktům jako vyučujícího na katedře speciálních bojových vozidel Univerzity obrany Brno s obžalovaným Ing. H., který byl pravidelným členem zkušebních komisí této katedry při závěrečných zkouškách studentů, přičemž uvedená fakulta v rámci laboratorních cvičení z předmětu opravy bojových a speciálních vozidel spolupracuje se společností Excalibur Army s.r.o. a VOP 026 (nyní VOP cz), s níž byl spojen další obžalovaný, a to Ing. A. V.. Znalec, profesor Ing. Stodola tak byl dle odvolacích námitek státního zástupce zjevně vyloučený z podávání znaleckého posudku způsobem předvídaným zákonem č. 36/67 Sb. Z této

skutečnosti sám nevyvodil žádné důsledky a posudky přesto zpracoval, předložil a vyúčtoval. Svůj nesouhlas pak rozsáhle státní zástupce vyjádřil i k trestní odpovědnosti jednotlivých obžalovaných, kterou soud dle jeho závěrů posoudil zcela nesprávně. Současně obsáhle hodnotí obsah provedených důkazů i zpracovaných znaleckých posudků a poukazuje na rozpory mezi jednotlivými důkazy, s nimiž se soud dle jeho závěru dostatečně nevypořádal, a to i ve vztahu k trestní odpovědnosti obviněného V. při uzavření smlouvy č. 101806113 z roku 2010. Dochází tak k závěru, že ač z provedených odposlechu v hlavním líčení lze přisvědčit závěru, že obžalovaný V. o uzavření předmětné smlouvě MO s Ing. S. skutečně nevěděl, je státní zástupce nadále přesvědčen osobně o tom, že trestní odpovědnost tohoto obžalovaného za stíhaný skutek na základě téhož telefonního odposlechu je dána.

6.) Odvolací soud po přezkoumání věci dospěl k závěru, že dosavadním dokazováním před Městským soudem v Praze v celé řadě jednacích dnů bylo spolehlivě a nad veškerou pochybnost zjištěno a prokázáno, že AČR dlouhodobě vyřazovala nepotřebný majetek, který prioritně převáděla na státní organizace či převáděla na své státní podniky a posléze případně i na soukromé subjekty. Připomněl, že v případě státních podniků zřízených MO ČR bylo možno provést úplatný převod majetku přímo, a to bez vyhlášení veřejné obchodní soutěže (dále v.o.s.). V případě, že však armáda prodávala podobný majetek soukromým subjektům, na tento bylo nutné vyhlásit v.o.s., kdy jediným parametrem byla nejvyšší nabídnutá cena zboží. Nalézací soud nepochybil ani závěrem, že shora uvedeným způsobem byla opakovaně prodávána jak kompletní vojenská technika, tak náhradní díly, a to zejména náhradní díly na techniku, která se využívala při modernizaci armádní výzbroje ve stále menší množství, neboť byla morálně zastaralá a byla nahrazována technikou novější. Akceptoval i závěr nalézacího soudu, rovněž založený na důkazech konkretizovaných v písemné odůvodnění zprošťujícího rozsudku, že vyřazování majetku mělo procházet cestou takzvaně „zdola“, byť rozhodnutí o snížení zásob AČR činily nejvyšší představitelé. Být některé závěry nalézacího soudu označil odvolací soud za optimistické, dospěl k závěru, že není třeba pochybovat ani o tom, že to nebyl a systémově ani nemohl být obžalovaný brigádní generál Ing. H., kdo rozhodoval o tom, kdy a jaké konkrétní motory se budou vyřazovat a měl možnost ovlivnit rozhodnutí svých nadřízených, případně majetkových manažerů či skladníků vojenských uskupení. Za oprávněné byly shledány též závěry nalézacího soudu, že skladové prostory, v nichž byly motory uskladněny, byly nejméně od devadesátých let nevětrané, minimálně po větší část doby netemperované a mohlo jít i o kryté přístřešky, a mohl tak důvodně vycházet z předpokladu, že se neuchovávaly dle striktních vnitřních předpisů, neboť na jejich realizaci chyběly finanční prostředky, a že se v průběhu skladování mohly minimálně zčásti stát obětí záplav. Za důvodný shledal též skutkový závěr soudu, že na prováděných motorech nebyla prováděna žádná větší údržba a nejspíše od první poloviny devadesátých let s výjimkou možné krátkodobé konzervace u všech motorů chyběly revize, které byly nutnou podmínkou zařazení náhradních dílů do kategorie I. jako okamžitě použitelných na úrovni motorů nových. Oprávněná byla i výtka nalézacího soudu, že žádný z převedených motorů na základě smlouvy z roku 2010 nebyl orgánům činným v trestním řízení k dispozici a stejný materiál z převodu v roce 2013 policie nezajistila. Jednoznačný závěr nalézacího soudu, že dokazováním, provedeným v hlavním líčení, bylo nepochybně prokázáno, že nebyl prokázán vznik škody na majetku státu, natož pak v příčinné souvislosti s žalovaným jednáním obžalovaných a že tito tak svým jednáním nenaplnili ani po subjektivní, ani po stránce objektivní zákonné znaky skutkových podstat žádného z žalovaných trestných činů, případně jiných trestných činů, modifikoval vrchní soud v tom ohledu, že podle jeho zjištění se důkazy dosud provedenými nepodařilo plně zákonnou formou nad vši rozumnou pochybnost prokázat, že jednáním všech čtyř obžalovaných, případně některého či některých z nich byla způsobena škoda na majetku státu a stejně tak nebylo prokázáno, že by jejich úmysl k podobnému cíli a tím ke způsobení uvedeného následku směřoval včetně obmyslu k naplnění zákonem požadovaného specifického obligatorního znaku subjektivní stránky zločinu dle § 329 tr. zákoníku, charakterizující motiv či pohnutku pachatele a vyjadřujícího tzv. úmysl přesahující objektivní

stránku trestného činu. Za oprávněný označil VS v Praze i závěr nalézacího soudu, **že ceny zjištěné ze smluv o prodejkách, za které prodávala náhradní díly dalším podnikatelským subjektům spol. Excalibur Army a ceny typově shodných motorů, posuzovaných znalci, není možné srovnávat**, neboť oceňovaný materiál je jen formálně nový, ale dlouhodobou absencí neschopný provozu, a je prodáváný v balíku s dalšími méně lukrativním náhradními díly bez jakékoliv záruky, oproti prodeji nově repasovaných náhradních dílů se zárukami za speciálních podmínek a s poskytnutými bonusy. **Za úhelny kámen v přezkoumávané věci však odvolací soud shledal velice závažné procesní pochybení, ke kterému došlo už v přípravném řízení, které dle odvolacího soudu nemohl nalézací soud napravit**, neboť způsob, jakým orgány činné v přípravném řízení nezákonně nakládaly a nakonec naložily se znaleckým posudkem znalce Ing. Stodoly, není účinně odstranitelný procesním postupem, který ve věci zvolil Městský soud v Praze (viz b. 119 odůvodnění usnesení VS v Praze). V tomto ohledu se stanovisko odvolacího soudu blíží spíše výhradám státního zástupce, že rozhodnutí soudu prvního stupně zprošťujícím výrokem bylo přinejmenším předčasné a předčasný je i závěr, že stíhaný skutek není trestným činem, neboť stíhaným jednáním nevznikla České republice škoda jako zákonný znak stíhaných zločinů. V tomto ohledu pak odvolací soud přiznal plnou relevanci konkrétním argumentům uplatněným v prakticky doslovně reprodukováném písemném odůvodnění odvolání státního zástupce, včetně jím navrhovaného dalšího procesního postupu k objasnění věci - tedy důsledným doplněním dokazování, které však uložil nikoliv nalézacímu soudu, jak odvolatel požadoval, ale právě státnímu zástupci, s poukazem na to, že nesplnil zákonné podmínky k podání obžaloby ve smyslu § 176 odst. 1 tr. řádu díky závažným procesním pochybením v přípravném řízení. **Podání nedostatečně podložené obžaloby soudu, provázené manipulací s opatřenými důkazy je závažnou a především neodstranitelnou procesní vadou**, která zabránila odvolacímu soudu ve věci spravedlivě meritorně rozhodnout a bránila by ve vynesení spravedlivého rozhodnutí i soudu I. stupně (viz b. 143 odůvodnění usnesení VS Praha), který se za dané důkazní situace náležitě nevypořádal, a v podstatě ani vypořádat nemohl, se všemi okolnostmi pro rozhodnutí významnými. Konkrétně pak s okolnostmi, na kterých podaná obžaloba postavila své skutkové i právní závěry o zaviněném způsobení majetkové škody všemi obžalovanými, a to mimo jiné i na základě dodatečně uplatněných výhrad odvolatele vůči znalci, profesoru Ing. Stodolovi, na jehož závěrech soud prvního stupně vybudoval nemalou část svých zjištění. Podstata a **těžiště zjištěných vad přípravného řízení v této trestní věci přitom nespočívá toliko v nepřesném zjištění výše škody způsobené žalovaným trestným činem, respektive její alespoň minimální výše, ale bohužel přímo v závažných pochybnostech o samotné existenci této škody**, a to již ve stadiu trestního řízení a trestního stíhání všech obviněných před podáním obžaloby, a **podle zjištění odvolacího soudu za tohoto procesního stavu ani jeden z obviněných nebyl postaven před soud důvodně (viz odůvodnění usnesení VS Praha ze dne 28.11.2019 pod b. 145)**. Odvolací soud tak zaujal stanovisko, že s ohledem na dosavadní komplikace s obstaráváním a prováděním znaleckých posudků a pochybnostech o dostatečně žádoucí erudici či nepodjatosti některých znalců a rozporů mezi závěry jejich posudků, považuje odvolací soud za daného procesního stavu za naprosto nezbytné doplnit dokazování v souladu ze stávající dikcí ustanovení § 110 tr. řádu posudkem ústavu, který policejní orgán nebo státní zástupce přibere podle § 110 odst. 1 tr. řádu, popřípadě přezkoumáním posudků podaných shora uvedenými znalci či některým z nich. Znalecké zkoumání v rámci posudku ústavu bude zaměřeno především na důsledné a plně kvalifikované vyřešení otázky existence, případně následně mechanismu a průběhu samotného vzniku škody na majetku státu a stanovení její případné alespoň minimální výše a k jejímu zkoumání budou OČTŘ povinný poskytnout veškerý dostupný důkazní materiál, relevantní pro splnění zákonných úkolů nezbytný, a to jak dosud shromážděný, tak nově opatřený včetně kvalitních příloh, předložených státním zástupcem až spolu s písemným odůvodněním odvolání. Teprve po doplnění dokazování plně v intencích rozhodnutí a pokynů Vrchního soudu v Praze a za situace, že se státní zástupce po došetření věci rozhodne obviněné nebo některé z nich znovu před soudem stíhat, podá novou obžalobu, ve které bude muset přihlídnout k výsledku či výsledkům provedeného došetření. Na

základě shledaných závažných pochybení, pro která nelze úspěšně podat ani obžalobu, nezkoumal další závěry nalézacího soudu, že u žádného z obžalovaných nebyly na základě provedeného dokazování kromě absence objektivní stránky stíhaných zločinů naplněny ani zákonné znaky majetkových zločinů po stránce subjektivní, neboť takové vyjádření považoval za předčasné. Ze všech výše uvedených důvodů proto k odvolání státního zástupce napadený rozsudek MS usnesením VS v Praze pod sp.zn.: 10To 68/2018 ze dne 28. 11. 2019 podle § 258 odst. 1 písm. a),b),c) tr. řádu zrušil a věc vrátil dle § 260 tr. řádu státnímu zástupci k došetření.

- 7.) Po nápadu obžaloby dne 2. 2. 2022 byla věc přidělena do senátu 41T, jehož předsedkyní je od 1. 1. 2022 Mgr. Ing. Daniella Sarah Sotolářová PhD., která ve věci nařídila hlavní líčení v termínu 20. - 21. 6. 2022. K námitce obhajoby, podané dne 12. 5. 2022, že věc má být projednána v nesprávném obsazení senátu, neboť ve věci činná Mgr. Bedřichová, která rozhodovala ve stejné trestní věci o předchozí podané obžalobě VSZ v Praze, je dosud předsedkyní prvoinstančního senátu Městského soudu v Praze 71T, byla věc po přezkoumání místopředsedou soudu přidělena dne 14. 6. 2022 k projednání a rozhodnutí Mgr. Blance Bedřichové.
- 8.) **S ohledem na skutečnost, že k přidělení spisu odlišné předsedkyni senátu došlo až poté, co bylo ve věci nařízeno hlavní líčení, byla předsedkyně senátu zkrácena o možnost využít zákonného práva dle § 185 odst. 1 tr. ř. a při vázanosti procesním postupem předchozí předsedkyně senátu nemohla nařídit ve smyslu § 186 tr. řádu předběžné projednání obžaloby, přestože shledala již při převzetí věci zákonné podmínky k jeho nařízení minimálně ve smyslu § 186 písm. f) tr. řádu resp. též dle § 186 odst. 1 písm. e) tr. řádu. Jejich důvodem bylo nerespektování pokynu VS v Praze, když ani v případě opakovaného podání obžaloby Vrchní státní zastupitelství v Praze nedostalo své povinnosti objasnit základní skutkové okolnosti, bez kterých není možné ve věci rozhodnout, ani provádět dokazování v přípravném řízení v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 al. 3 tr. řádu – a to přesto, že nesplnění této povinnosti ve vztahu k objasnění objektivní stránky stíhaných zločinů ve formě prokázaného vzniku jakékoli škody v příčinné souvislosti se stíhaným jednáním některého z obviněných, a to ale alespoň v minimální výši, o které nebude důvodných pochyb, bylo důvodem k vrácení věci k došetření až do přípravného řízení již usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 28. 11. 2019 sp. zn.: 10To 68/2019.**
- 9.) S ohledem na shora uvedenou specifickou procesní situaci tak předsedkyni senátu nezbylo, než namísto předběžného projednání obžaloby za účelem hlasování senátu o procesním postupu soudu dle § 188 písm. e) tr. řádu nařídit hlavní líčení k projednání věci a učinit opatření, aby toto řízení probíhalo pokud možno plynule a bez průtahů, a to přes omezené časové možnosti předsedkyně senátu jako starší předsedkyně odvolacího senátu Městského soudu v Praze 8To, senátu 71T pro uznávání cizích rozhodnutí i 41T, jakož i s ohledem na omezení přísedících, kteří jsou členy senátu 41T, vedeného t.č. celkem 3 předsedkyněmi. Hlavní líčení tak bylo nařízeno oí při zohlednění časových možností stran řízení v celkem 16 termínech od 20. 12. 2022 do 21. 6. 2023.
- 10.) Těsně před zahájením 1. hlavního líčení a dále v průběhu prvního měsíce od zahájení dokazování obdržel soud četné námitky obhajoby, týkající se jak opakované námitky podjatosti dozorujícího a intervenujícího státního zástupce, tak policejních orgánů, ale též jednoho ze zpracovatelů znaleckého posudku ústavu – Ing. Alberta Bradáče, o němž bylo zjištěno, že měl být účasten dle úředních záznamů PČR, sepsaných kpt. P. (dnes pplk. P.), trestního řízení proti obviněným jako konzultant při zpracování posudku Ing. Řeháka a jako znalec měl být k věci též přibrán opatřením policejního orgánu 15. 5. 2015 (č.l. 10447) byt' pod jinou sp. značkou. Z tohoto důvodu soud přerušil plánované dokazování v nařízené trestní věci a pokusil se neprodleně zajistit k ověření dalších okolností, rozhodných pro posouzení věci i k rozhodnutí o dalším procesním postupu

v řízení, výpověď pplk. P., který v původním přípravném řízení znalecké posudky zadával a byl se všemi znalci (vč. Ing. Bradáče) v kontaktu a dále též výpověď Ing. Bradáče – v obou případech v postavení svědků, neboť soud v této fázi řízení ověřoval toliko podmínky dalšího procesního postupu, nikoli provádění znaleckého dokazování. S ohledem na skutečnost, že účast obou svědků nebylo možno zajistit v již nařízených termínech hlavního líčení do 27. 1. 2023, nařídil na 17. února 2023 mimořádný termín hlavního líčení, kam oba svědky předvolal.

- 11.) Z výpovědi sv. Ing. Bradáče soud zjistil, že byl v průběhu trestního řízení ve věci přibrán jako znalec k posouzení ceny obvyklé vojenského materiálu, vyřazeného AČR k prodeji MO ČR, který byl dále MO ČR převáděn na VOP st.p.. Zadáním znaleckého posudku však neměl dle svědka být zkoumán materiál shodný s náhradními díly převáděnými MO ČR na základě žalovaných smluv, neboť znalec se domnívá, že měl oceňovat celá vozidla, nikoli jen motory. Jako přibráný znalec však znalecký posudek ve věci nezpracoval, ačkoli připustil, že podklady ve formě smluv od Policie obdržel, nebyla mu však ke zpracování posudku určena lhůta a pak už to nikdo neurgoval, komunikace nějak ustala a nakonec z následné komunikace vyplynulo, že už nebude potřeba posudek dělat. K dotazu soudu uvedl, že pro účely zpracování znaleckého posudku ústavu se necítí být podjatý, neboť posudek ve věci nezpracoval na rozdíl od kolegy Ing. Semely, jehož posudek byl do spisu založen a tento se proto po dohodě s vedením ústavu na zpracování znaleckého posudku ústavu nepodílel.
- 12.) Z výpovědi sv. pplk. P. soud jednak ověřil tvrzení znalce, že byt' Ing. Bradáč byl v původním trestním řízení opatřením o přibrání znalce ve věci ustanoven, žádný znalecký posudek ve věci nezpracoval, přičemž svědek se domnívá, že jeho zkoumání se nemělo týkat motorů 1. kategorie, ale kategorie 2. a 3. Jeho posudek přes ujištění znalce- zaznamenané ve svědkem sepsaných a soudu předložených úředních záznamech (dále jen ÚZ) z r. 2016, s nimiž byl svědek konfrontován- dodán nebyl a svědek netuší, zda byl znalec nějak urgován či pro nesplnění povinnosti sankcionován, neboť on sám tak nečinil. Ve vztahu k možnému vyloučení znalce Ing. Alberta Bradáče a k okolnostem, za nichž měl být státním zástupcem VSZ přibrán a osloven ke zpracování revizního znaleckého posudku znalecký Ústav soudního inženýrství v Brně svědek nebyl schopen poskytnout zcela objektivní údaje, neboť uvedl, že po vrácení věci k došetření již činil úkony toliko z pověření vyšetřovatelky a svého nadřízeného, a to na základě pokynů státního zástupce. **Zásadní informace pak poskytl svědek ve vztahu k odvolací námitce státního zástupce, že ke znaleckému zkoumání Ing. Stodoly nelze přihlížet, neboť následně bylo zjištěno, že tento měl poměr k osobám zúčastněným na řízení i k věci, který jej jako znalce z věci vylučuje.** Svědek, který sám znalce ve věci dle § 105 tr. ř. opatřením ze dne 30. 5. 2014 k podání znaleckého posudku přibral, **soudu potvrdil, že o státním zástupcem tvrzené podjatosti znalce mu není nic známo a že o této nebylo ani v novém přípravném řízení ve věci rozhodováno** – a to přesto, že o vyloučení znalce (mimo řízení před soudem) je **oprávněn rozhodnout ve smyslu § 105 odst. 2 al. 3 tr. řádu výhradně ten orgán, který jej ve věci přibral.** Stejně tak z výslechu svědka vyplynulo, že přestože se i nadále účastnil procesních úkonů, byt' nikoli v postavení vyšetřovatele, **nebylo též rozhodnuto o jeho namítané podjatosti ani o podjatosti státního zástupce v obnoveném přípravném řízení** a svědek se o uplatněných námitkách podjatosti údajně ani nedozvěděl (což však odporuje obsahu výslechu svědka v hlavním líčení dne 6. 11. 2018, kdy námitka podjatosti byla obhajobou obž. Ing. P. uplatněna přímo uprostřed tohoto výslechu – viz str. 38 protokolu o HL).
- 13.) Z doplněného dokazování dospěl soud k závěru, že přestože obhajoba namítala podjatost znalce Ing. Bradáče jako zpracovatele Ústavu soudního inženýrství pro údajný blízký vztah tohoto znalce ke znalci Ing. Řehákoví, který odůvodňovala blízkou spoluprací na půdě akademické, neshledal soud, že by na základě běžné spolupráce obou znalců v odborných kruzích (když akademická

činnost znalce Ing. Řeháka byla tvrzením svědka vyvrácena a nevyplývá kromě ÚZ pplk. P. ani z jiných ověřených zdrojů) byl dán zákonný důvod pohlížet na znalce jako na vyloučeného a v důsledku toho nepřipustit dokazování posudkem, ústavu, který je listinou ve smyslu § 213 tr. řádu a k jeho čtení není zapotřebí souhlasu stran dle § 211 odst. 5 tr. ř. (jak navrhl státní zástupce v obžalobě).

- 14.) Podezření obhajoby ve vztahu k možnému vyloučení osoby znalce Ing. Bradáče z úkonů trestního řízení pro podjatost má soud za neprokázaná a nedůvodná, **a to stejně jako v odvolání státního zástupce namítané vyloučení osoby znalce prof. Ing. Stodoly, a proto o jejich vyloučení ani v průběhu řízení před soudem nerozhodoval. Pokud se týče osobních vazeb obou znalců**, v obou případech byly prokázány s osobami, účastnými na tr. řízení pouze pracovní vztahy dané specializacemi znalců, jež spolu úzce souvisí. V případě Ing. Stodoly jsou pak pracovní vztahy k dalším znalcům, poškozené ČR – ministerstvu obrany a případně i obžalovaným jako zaměstnancům MO ČR či VOP plně odůvodněny všeobecně uznávanou odbornou způsobilostí znalce v oblasti ochrany a údržby armádní techniky při spolupráci s jednotlivými vojenskými útvary i zaměstnanci MO, které ho pověřovalo i dalším znaleckým zkoumáním (viz další předložené posudky znalcem v hlavním líčení). U prof. Ing. Stodoly pak není namísto ani námitka podjatosti pro opakované znalecké zkoumání obvyklé ceny motorů, neboť každé ze zadaných zkoumání vycházelo z odlišných podkladů a samotná skutečnost, že znalecký posudek předloží strana řízení není ve smyslu § 89 odst.2 al. 3 tr.ř. důvodem k odmítnutí takového důkazu, natož pak důvodem zpochybnění objektivit znalce, zejména za situace, kdy pro první znalecké zkoumání mu PČR poskytla toliko znění smluv bez jakékoli bližší objektivizace, zatímco v druhém případě mu byl zpřístupněn motor UTD 20, vyrobený ve stejném období jako ověřované náhradní díly. Své odlišné závěry pak znalec při výslechu v hlavním líčení dostatečně objasnil, jeho nestrannost tak nebyla žádným způsobem zpochybněna. Soud proto ani v jednom z případů v řízení před soudem neshledal zákonný důvod o podjatosti znalců rozhodovat, neboť dle jeho názoru objektivní pochybnosti o schopnosti obou znalců rozhodovat nestranně v řízení před soudem (původním ani současném) nevznikly. **Zcela odlišná situace však nastala v případě zjištění dalších okolností trestního řízení v předložené věci, které vyplynuly z výpovědi sv. pplk. P. v hlavním líčení dne 17. 2. 2023.**
- 15.) **V kontextu předchozího protiprávního jednání orgánů činných v trestním řízení, spočívajícího v zatajení důkazů odstraněním posudků znalce Ing. Stodoly ve věci Ing. H. a spol., je nutno posuzovat i soudem další nově zjištěné skutečnosti v hlavním líčení.** Při přípravě čtení svědeckých výpovědí a listinných materiálů k hlavnímu líčení v termínech 25.-27. 1. 2023 bylo soudem zjištěno, že nejen že byl celý trestní spis přečíslován (což předsedkyně senátu zjistila již při předchozí přípravě), a že pořadí důkazů bylo změněno, ale především, že bylo **znovu zasaženo do obsahu samotného spisu. Porovnáním původního přehledu spis. materiálu z přípravného řízení, založeného do příprav předsedkyně senátu k dokazování v hlavním líčení v průběhu r. 2018 se současným přehledem předloženého spisu, shledala předsedkyně senátu v průběhu dokazování před soudem, že ze spisového materiálu bylo jen za období od zahájení úkonů trestního řízení do dne podání návrhu PČR na podání obžaloby – a to včetně, vyjmutu celkem 261 listin, jejichž obsah není soudu znám. Prokazatelně však mezi ně patřilo např. opatření o přiřazení znalce Ing. Semely, které bylo podkladem k jeho oslovení soudem v předchozím řízení.**
- 16.) Soud tak za dané důkazní situace shledal důvodné podezření, že v přípravném řízení nejen, že nebylo po vrácení věci k došetření dokazováno opět ve prospěch i neprospěch obžalovaných, ale že důkazy, pokud vůbec byly doplněny (když svůj návrh na potřebné doplnění dokazování, které v odvolání státní zástupce požadoval po nalézacím soudu, sám splnil toliko zčásti), byly opětovně

hodnoceny výhradně v neprospěch obžalovaných. Část obhajoby obžalovaných byla v rámci doplnění dokazování sice u MO ČR prověřena (viz např. ve vztahu k šetření v ISLu či při pátrání po nakládání se zatopenou částí motorů a jejich následné údržbě na č.l. 12538-12542), ale např. vyžádané záznamy z ISL – byť byly na připojeném CD na č.l. 12541 společně s jinými listinami státnímu zástupci poskytnuty, nebyly do spisu s jedinou výjimkou (zpráva o přesunu motorů ze zatopených voj. útvarů) vytištěny, ale ponechány jen na nosiči dat. V připojených listinných důkazech např. zcela absentuje celý přehled zajištěných listinných důkazů k záznamům v ISL včetně zjištění, že **obž. L. do tohoto systému neměl vůbec přístup**. K ověření dalších tvrzení, a to nejen obžalovaných, ale též svědků, že položky náhradních dílů, obsažené v žalovaných smlouvách, nezpracovával žádný z obžalovaných, ale výše citovaní xxx ONNM MO ČR Ing. N. a Ing. V., nebylo šetření provedeno, byť o nich vypovídají jak svědci, tak obžalovaní i předložené listinné důkazy. Do spisového materiálu bylo zařazeno sice značné množství listin, vesměs však jde prokazatelně o listiny vztahující se k dalším původně prověřovaným obchodům MO ČR a VOP v rámci vyřazeného trvale nepotřebného i dočasně nepotřebného majetku, vyřazovaného při optimalizaci zásob AČR i reorganizaci armády, které se bezprostředně nedotýkají stíhaných skutků, byť s nimi okrajově souvisí, o nichž bylo prověřování vedeno odděleně bez trestního stíhání konkrétních osob. **Značnou pozornost pak státní zástupce věnoval nikoli doplnění důkazů směřujících k objektivizaci případné výše škody, která mohla v důsledku jednání jednotlivých obžalovaných České republiky vzniknout a hodnocení takto doplněných důkazů dle pokynů VS v Praze, ale především shromáždění dalších indicií o nekalosti jednání obžalovaných**, a to ověřováním podezření vojenského zpravodajství, které mělo (kromě podnětu ing. D.) vést tehdejšího ministra obrany gen. Ing. Picka ke zrušení již uzavřené smlouvy mezi VOP CZ a VOP Trenčín.

- 17.) Ač nalézací soud odmítá předčasně činit jakékoli závěry o úspěšnosti doplnění dokazování na straně OČTŘ, je nutno konstatovat, že dle jeho názoru ani doplněný spisový materiál včetně provedeného dokazování výpověďmi svědků - účastníků pracovní schůzky ministra obrany Ing. Vlastimila Picka na pracovišti Vojenského zpravodajství, a to konkrétně bývalého ministra obrany Ing. Picka, tehdejšího xxx GŠ AČR armádního generála v záloze P. P., příslušníků vojenského zpravodajství Ing. P. a Ing. J. i příslušníků vojenské policie Ing. F. a Ing. Sch. nepřineslo žádné nové skutečnosti.
- 18.) Za zásadní pak nalézací soud považuje skutečnost, že ani státním zástupcem vyžádaný posudek znaleckého ústavu- a to Ústavu soudního inženýrství VÚT ze dne 25.11.2020 (na č.l. 12.137 a násl. – sv. 48 spisu), který ocenil **časovou cenu** motoru ÚTD 20 pro rok 2013 na 290.300 Kč a pro rok 2010 na 286.400 Kč za kus, nijak blíže objasnil šetřenou cenu obvyklou, kterou byly OCTŘ před podáním obžaloby povinny zjistit na základě výslovného pokynu VS v Praze. Lze tak uzavřít, že ani znalecké zkoumání Ústavem soudního inženýrství VÚT nebylo schopno přispět k prokázání obligatorního objektivního znaku skutkových podstat žalovaných majetkových trestných činů, tedy vzniku škody. Sám státní zástupce si prokazatelně byl vědom nemožnosti objasnit obvyklou cenu vojenských náhradních dílů, které neměl k dispozici, když opatřením ze dne 10.6.2020 (č.l. 12127)- tedy více než rok poté, co vstoupil v jednání se znaleckým ústavem a rok poté, co znalecký ústav provedl prohlídku konkrétních vytipovaných motorů UTD-20, zadal tomuto vypracovat znalecký **posudek na stanovení ceny časové** (když zadání ústav sám změnit nemohl a k jiné ceně se proto nevyjadřoval). Z předloženého posudku ústavu totiž soud zjistil, že tento již v červnu 2019 ověřil stav náhodně vybraných a armádou vyřazených motorů UTD 20, které zůstaly po nákupu ve veřejné soutěži z r. 2013 v majetku STV Group (uskladněných ve středisku armády ČR v Rančířově), stejně jako další náhodně vybrané vzorky motorů UTD 20, uskladněných v areálu spol. VOP CZ a porovnal svá zjištění se závěry znalců, které soud vyslyšel v předchozím nalézacím řízení. **Časové ceny, k nimž však znalecký ústav dospěl, o celé desítky tisíc Kč přesahují ceny motorů, prodaných ve VOS r. 2013, kde**

se pro stanovenou minimální cenu 250.000 Kč nepodařilo ani soukromým subjektům prodat všechny kusy, ačkoli je o tento materiál dlouhodobě enormní zájem. S ohledem na skutečnost, že znalecký posudek – byť ústavní, je stále jen jedním z důkazů v trestním řízení, **nelze jej** – zvláště s ohledem na způsob zadání a OČTŘ zajištěné podklady o cenách těchto náhradních dílů při prodeji do zahraničí, **považovat za důkaz, který vznik ceny prokazuje, natož pak v konkrétní minimální výši.**

- 19.) Ke stejnému závěru dospěl prokazatelně též státní zástupce, když v nově podané obžalobě **nevycházel při určení výše škody ze závěru posudku ústavu**, který jako důkaz ani nehodnotil, **ale z výše ceny obvyklé, kterou stanovil vlastní úvahou ve výši 257.000,-Kč/ks** tedy ve výši nejnižší vítězné nabídnuté kupní ceny ve veřejné obchodní soutěži, k níž MO ČR přistoupila po zrušení již uzavřeného kontraktu mezi VOP CZ a VOP Trenčín (viz odůvodnění obžaloby pod b. 117, poslední část na str. 77 obž.). Tato kupní cena však byla známa již v době samotného zahájení trestního stíhání, vycházela ze specifických vyhlášených podmínek konkrétní VOS, kde **nejnižší možné podání bylo na základě nabídky spol. STV Group**, podané k rukám ministra obrany Ing. Picka, **zafixováno spodní hranicí ve výši 250.000 Kč**, zatímco ostatní veřejné obchodní soutěže limitovány žádnou dolní hranicí ceny náhradních dílů nebyly. **Jde opět o zcela tendenční a ničím nepodložené tvrzení státního zástupce, který absenci důkazu o minimální obvyklé ceně náhradních dílů objektivními důkazy zcela nepřipustně nahrazuje vlastními závěry o prokázané obvyklé ceně zboží při převodu z MO ČR na 3. subjekty**, ačkoli si je vědom, že jím určená cena byla zásadně ovlivněna specifickými podmínkami daného výběrového řízení a zákonné požadavky na určení minimální ceny obvyklé nespĺňuje a nemůže být podkladem pro podání obžaloby. Konečně o odlišných cenách prodávaných motorů v průběhu času při OVS je možno si udělat přehled i z registrů smluv, kdy obžalovaný ing. L. např. poukázal na obchodní veřejnou soutěž, vyhlášenou MO ČR pod č. OV03353770, z níž vzešel prodej 15 ks motorů ÚTD20 a tank. Motorů V-46.6 (6 ks) a V-55A (1ks) při celkové účetní ceně 6.099.863 Kč za kupní cenu 2.647.000,-Kč za balík náhradní dílů – což v přepočtu dle „rozpuštěné ceny“ ve smlouvě kupní odpovídá částce cca 87.000 Kč za 1 ks motoru UTD-20. (viz listiny předložené obhajobou 1.2.2023). Obdobně se soud zabýval předchozími vysoutěženými cenami náhradních dílů vč. motorů pod b. 80 odůvodnění rozsudku ze dne 21.12.2018.
- 20.) Současně pak ani státní zástupce, ani přibráný znalecký ústav nerozlišují odlišné podmínky při převodu náhradních dílů v rámci převodu majetku státu – kde je dle znalců Ing. Bočka, Ing. Semely a Ing. Stodoly nutno uvažovat při ohodnocení materiálu nikoli v pojmech tržních, ale v hodnotách určovaných metodikou (viz hodnocení předchozího znaleckého zkoumání a závěry znalců pod b. 3 odůvodnění tohoto rozhodnutí s odkazem na odůvodnění původního rozsudku MS v Praze), podle níž se nové motory bez pravidelných revizí posuzují jako motory nižší kategorie a jejich amortizace se posuzuje stejně jako u techniky používané. Jiné výchozí podmínky při převezech majetku pak panují mezi podnikatelskými subjekty, nicméně i tyto jsou limitovány oboustrannou dohodou stran a případnými okolnostmi uzavřené smlouvy včetně aktuální poptávky na trhu v konkrétním období. M.j. i z tohoto důvodu se proti znaleckému posudku Ústavu vymezil ve svém vyjádření ze dne 20.9.2021 znalec prof. Ing. Stodola v listině založené obhajobou na č.l. 12773 a násl.
- 21.) Ani z doplněného dokazování pak státní zástupce v rozporu s pokyny VS v Praze nedovodil relevantní skutkové a právní závěry, zejména pak nebyl schopen prokázat minimální výši škody jako obligatorní zákonný znak objektivní stránky žalovaných zločinů.

- 22.) Nelze též pominout, že po vrácení věci k došetření docházelo k neodůvodněným průtahům v trestním řízení, což je patrné nejen v časové prodlevě více než 1 roku mezi posledními úkony přípravného řízení a podáním obžaloby, která však na zásadní důkaz v podobě prokázání škody přesto rezignovala a s důkazní hodnotou posudku znaleckého ústavu se nijak nevypořádala (stejně jako s podstatnou částí dokazování provedeného v předchozím hlavním líčení, které zcela pominula, neboť tezí obžaloby nesvědčilo), ale především v odstupu více než 3 let od pravomocného vrácení věci k došetření do doby vyloučení skutků, jež měli spáchat obž. Ing. H. a obž. V. (ten toliko jednáním v r. 2010), o nichž bylo již v hlavním líčení v r. 2018 prokázáno, že obž. Ing. H. neměl žádný vliv na vyřazování konkrétního majetku AČR pro ONNM MO ČR (což vzal za nepochybně prokázané v usnesení ze dne 28. 11. 2019 též VS v Praze) a že obž. V. nejen že sv. S. uzavřením Smlouvy o převodu majetku státu do hospodaření VOP nepověřil, ale o uzavření smlouvy nevěděl a tento převod a jeho podmínky sám následně důsledně prověřoval, když jeho vinu v kontextu dalších důkazů vyvracel i provedený audiozáznam, předložený obžalobou jako důkaz již v prvotním přípravném řízení. Přes tyto skutečnosti oba obvinění čekali až do 30. ledna 2022 (tedy více než 2 roky od právní moci usnesení VS v Praze) na rozhodnutí o vyloučení věci a zastavení trestního stíhání pro stíhané zločiny, přičemž dříve se státní zástupce závaznému právnímu názoru odvolacího VS v Praze odmítl podrobit.
- 23.) Tendence vyšetřovat věci jednostranně a v rozporu se zákonným postupem dle § 2 odst. 5 al. 3 tr.ř. a zmařit důkazní hodnotu znaleckých posudků, svědčících ve prospěch obžalovaných, prokazuje též účelové obvinění znalce Ing. Stodoly v odvolacím řízení státním zástupcem a na něj navazující **absence rozhodnutí státního zástupce o tvrzené podjatosti tohoto znalce. Značně nestandardně pak působí i procesní postup OČTŘ v čele s dozorujícím státním zástupcem, který přes uplatněné námitky podjatosti orgánů činných v trestním řízení obhájcem ing. P. již v hlavním líčení dne 6.11.2018 nerozhodl – a to ani po vrácení věci do přípravného řízení podle § 31 tr. řádu** jak ve vztahu k vlastní osobě, tak nedal podnět ani k témuž rozhodnutí ve vztahu k pplk. P., případně dalším osobám, jež o zatajení důkazu znaleckými posudky ing. Stodoly v přípravném řízení rozhodovaly – a to přes výslovné upozornění soudu při vrácení spisu.
- 24.) Soud nemůže ani přehlédnout, že k námitce podjatosti státního zástupce **podané obhajobou dne 19. 12. 2022 tento** v hlavním líčení dne 20. 12. 2022 přislíbil učinit rozhodnutí **během** téhož dne, následně však s odstupem cca 10 dnů soudu sdělil, že o námitce nerozhodl, neboť ji za námitku podjatosti nepovažuje. Po opětovném podání námitky podjatosti, o jejímž obsahu nemohlo být pochyb, pak státní zástupce do protokolu o hlavním líčení nadiktoval ze své přípravy negativní rozhodnutí dle § 31 odst.1 tr.ř. toto rozhodnutí však nebylo státním zástupcem vypracováno a písemně odůvodněno ani po 23 dnech v hlavním líčení dne 17. 2. 2023 a to přesto, že obhájkyň obž. V. napadla vyhlášené rozhodnutí stížností. Případná podjatost státního zástupce je však otázkou zákonnosti celého řízení, jež je proti obviněným vedeno již téměř 8 let, proto nalézací soud shledal, že v řízení nelze dále pokračovat, neboť je zatíženo závažnými vadami.
- 25.) Ačkoli tedy odvolací soud ve svém rozhodnutí o vrácení věci do přípravného řízení ze dne 28. 11. 2019 jednoznačně uložil státnímu zástupci, že se před **novým podáním obžaloby musí nejprve vypořádat s objektivizací výše škody při prodeji náhradních dílů k vojenské technice formou ceny obvyklé** a to zajištěním posudku znaleckého ústavu dle § 110 tr.ř., a s ohledem na nově namítanou podjatost znalce Ing. Stodoly **je nutno se vypořádat i s tvrzenou podjatostí tohoto znalce**, státní zástupce se pokyny odvolacího soudu v novém přípravném řízení před podáním obžaloby **opětovně neřídil** - jak vyplynulo m.j., z výpovědi sv. pplk. P. v hlavním líčení dne 17. 2. 2023 **a pokyny odvolacího soudu uplatněnou námitku podjatosti v hlavním líčení i upozornění nalézacího soudu při pravomocném vrácení spisu k došetření zcela ignoroval.** S výjimkou rozhodnutí o podjatosti státního zástupce, které bylo možno zhojit v řízení před

soudem, však absence dalších rozhodnutí, která nebyla založena dle sdělení policejního orgánu ani do kopie spisu, brání projednání věci před soudem, když tyto další závažné skutečnosti byly zjištěny až při novém projednání věci v hlavním líčení.

26.) Za minimálně nestandardní je nutno považovat i samotné jednání státního zástupce, který poté, co obvinil znalce z podjatosti o této sám nerozhodl a následně po vrácení věci k došetření celý soudní spis nechal přechýšlovat (přičemž rozsah původního soudního spisu ani konkrétní listiny a jejich obsah soudu není nyní schopen ověřit, neboť nemalá část listin byla ze spisu původního přípravného řízení před novým podáním obžaloby vyjmuta a původní popis důkazů, natož jejich obsah nebyl z přehledu spisu vždy průkazný), čímž zcela zneprůhlednil původní řazení spisu i provedené listinné důkazy, s nimiž byli konfrontováni svědci v průběhu původního dokazování v řízení před soudem. Povinností soudu není ověřovat, kam byly dodatečně vyjmuté listiny popř. zařazeny, jak naznačil státní zástupce v replice na dotaz soudu adresovaný svědkovi pplk. P.. Soud nedisponuje elektronickou podobou listin z přípravného řízení a není schopen srovnávat původní a současný rozsah, natož pak obsah těchto listin, a **za dané situace tedy nemá ani řádný podklad pro rozhodování ve věci.**

27.) Je tak nutno rekapitulovat, že státní zástupce před novým podáním obžaloby především nesplnil pokyny VS jemu udělené v usnesení o vrácení věci k došetření k zajištění důkazů o škodě, způsobené ČR, odůvodňujících samotné postavení obžalovaných před soud . V řízení před soudem pak bylo zjištěno, že v průběhu přípravného řízení nerespektoval ustanovení § 2 odst. 5 v al. 3 tr. řádu, kdy následně byl navíc zjištěn opakovaný neoprávněný zásah do spisu, vráceného státnímu zástupci k došetření v němž absentuje značné množství listin . Též obvinění znalce ing. Stodoly z podjatosti, učiněné státním zástupcem v jeho odvolání do rozsudku MS, se nijak neodrazilo v procesním postupu OČTŘ po vrácení věci a lze jej tak shledat opět ryze účelovým, činěným ve snaze důkazní hodnotu znaleckých posudků zmařit . Přehlédnout v této souvislosti nelze ani ignorování uplatněných námitek podjatosti ze strany OČTŘ, které opakovaně brojí proti zatajování důkazů. Spojením všech těchto závažných pochybení pak dospěl soud k závěru, že v průběhu hlavního líčení byla zjištěna taková změna okolností, vedoucí k nutnosti dalšího šetření, kterou nyní soud nemůže, a to ani při veškerém vynaloženém úsilí, zhojit dokazováním v hlavním líčení, neboť nemá pro posouzení věci dostatečný podklad .

28.) Ze všech výše uvedených důvodů proto soud podle § 221 odst. 1 tr. řádu vrátil věc státnímu zástupci k došetření tak, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno, neboť podat obžalobu je možno toliko za okolností, uvedených v § 176 odst. 1 tr.ř. a jejím podkladem mohou být výhradně úkony, učiněné osobami , o jejichž podjatosti není pochyb .

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení j e přípustná stížnost podaná do **3 dnů** ode dne oznámení usnesení k Vrchnímu soudu v Praze, a to prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

V Praze dne 17. února 2023

Mgr. Blanka Bedřichová v.r.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Mária Puškárová.